Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 21 decembrie 1988

privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la alimentele congelate rapid destinate consumului uman

(89/108/CEE)

(JO L 40, 11.2.1989, p. 34)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 septembrie 2003	L 284	1	31.10.2003
►**M2**	Directiva 2006/107/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	411	20.12.2006

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul de aderare a Austriei, a Suediei şi a Finlandei	C 241	21	29.8.1994
►**A2**	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia şi a Republicii Slovace şi adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 21 decembrie 1988

privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la alimentele congelate rapid destinate consumului uman

(89/108/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 100a,

având în vedere propunerea Comisiei,

în cooperare cu Parlamentul European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([2]),

întrucât fabricarea și comerțul alimentelor congelate rapid destinate alimentației umane, denumite în continuare „alimente congelate rapid”, ocupă un loc din ce în ce mai important în Comunitate;

întrucât diferențele existente între legislațiile naționale referitoare la alimentele congelate rapid împiedică libera circulație a acestora; întrucât ele pot crea condiții de concurență inegale și au, din această cauză, un efect direct asupra instituirii și funcționării pieței comune;

întrucât este, așadar, necesară apropierea acestor legislații;

întrucât este necesar, în acest scop, să se acorde cel mai extins domeniu de aplicare normelor comunitare, extinzându-l la toate alimentele congelate rapid destinate alimentației umane și incluzând nu numai produsele destinate a fi livrate ca atare consumatorului final, precum și restaurantelor, spitalelor, cantinelor și colectivităților similare, ci și pe cele care trebuie să facă obiectul transformărilor sau prelucrărilor ulterioare;

întrucât, totuși, aceste norme nu trebuie să se aplice unor produse care nu sunt prezentate în comerț ca alimente congelate rapid;

întrucât este necesar, în orice caz, să se stabilească criterii generale pe care trebuie să le îndeplinească orice aliment congelat rapid;

întrucât, prin urmare, dacă este necesar, vor putea să fie stabilite dispoziții particulare pentru anumite grupe de alimente congelate rapid, care să completeze criteriile generale în conformitate cu procedura aplicabilă fiecăruia dintre aceste grupuri;

întrucât congelarea rapidă are drept scop păstrarea caracteristicilor intrinsece ale alimentelor printr-un proces de congelare rapidă și întrucât este necesar să se atingă, în toate punctele produsului, o temperatură egală cu sau mai mică de –18 °C;

întrucât, la o temperatură de –18 °C, orice activitate microbiologică care ar putea altera calitatea unui produs alimentar este suspendată și întrucât rezultă de aici necesitatea de a menține cel puțin această temperatură, cu o anumită toleranță inevitabilă din punct de vedere tehnic, în timpul depozitării și distribuirii alimentelor congelate rapid înainte de punerea în vânzare către consumatorul final;

întrucât unele creșteri ale temperaturii sunt inevitabile din motive tehnice și întrucât ele pot fi astfel tolerate, cu condiția să nu dăuneze calității produselor, ceea ce se poate asigura prin respectarea bunelor

([1]) JO C 175, 15.7.1985, p. 296 și JO C 12, 16.1.1989.
([2]) JO C 104, 25.4.1985, p. 17.

▼B

practici de depozitare și de distribuție, ținând seama, în special, de nivelul de rotație a stocurilor;

întrucât performanțele anumitor echipamente tehnice utilizate în prezent pentru distribuția locală a alimentelor congelate rapid nu sunt de natură să asigure în toate cazurile respectarea integrală a limitelor de temperatură impuse prin prezenta directivă și întrucât trebuie deci să se prevadă un regim tranzitoriu care să permită amortizarea normală a materialului existent;

întrucât prezenta directivă se poate limita la enunțarea obiectivelor care trebuie atinse în ceea ce privește atât echipamentul utilizat pentru operația de congelare rapidă, cât și temperaturile care trebuie respectate în instalațiile și echipamentele de antrepozitare, de manipulare, de transport și de distribuție;

întrucât le revine statelor membre obligația de a se asigura, prin intermediul controalelor oficiale, că materialul utilizat răspunde acestor obiective;

întrucât asemenea controale fac inutil orice sistem de certificare oficială pentru schimburile comerciale;

întrucât este de dorit să se prevadă posibilitatea de a utiliza fluide criogene, ceea ce presupune contactul lor cu alimentele congelate rapid; întrucât aceste fluide trebuie deci să fie suficient de inerte pentru a nu ceda alimentelor constituenți într-o cantitate care ar putea prezenta un pericol pentru sănătatea umană, produce o modificare inacceptabilă a compoziției alimentelor sau altera caracterele lor organoleptice;

întrucât, pentru a atinge acest obiectiv, este necesar să se stabilească lista substanțelor respective și să se fixeze criteriile de puritate, precum și condițiile utilizării lor;

întrucât alimentele congelate rapid destinate consumatorului final, precum și restaurantelor, spitalelor, cantinelor și altor colectivități similare sunt supuse, în ceea ce privește etichetarea lor, normelor stabilite prin Directiva 79/112/CEE a Consiliului din 18 decembrie 1978 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea, prezentarea și publicitatea produselor alimentare destinate consumatorului final ([1]), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 86/197/CEE ([2]); întrucât prezenta directivă poate, prin urmare, să se limiteze la a prevedea mențiuni specifice în cazul alimentelor congelate rapid;

întrucât, în scopul de a facilita schimburile, este necesar să se stabilească, de asemenea, norme de etichetare a alimentelor congelate rapid care nu sunt destinate a fi livrate ca atare consumatorului final, nici restaurantelor, spitalelor, cantinelor și altor colectivități similare;

întrucât, pentru a simplifica și a accelera procedura, este necesar să se încredințeze Comisiei adoptarea de măsuri de aplicare cu caracter tehnic;

întrucât, în toate cazurile pentru care Consiliul împuternicește Comisia să pună în aplicare normele stabilite în domeniul produselor alimentare, trebuie să se prevadă o procedură care să instaureze o cooperare strânsă între statele membre și Comisie în cadrul Comitetului permanent pentru produse alimentare, instituit prin Decizia 69/414/CEE ([3]) a Consiliului,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

([1]) JO L 33, 8.2.1979, p. 1.
([2]) JO L 144, 29.5.1986, p. 38.
([3]) JO L 291, 19.11.1969, p. 9.

▼B

Articolul 1

(1) Prezenta directivă se aplică produselor congelate rapid destinate alimentației umane, denumite în continuare „alimente congelate rapid”.

(2) În înțelesul prezentei directive, „alimente congelate rapid” înseamnă produsele alimentare:

— care au fost supuse unui proces corespunzător de congelare numit „congelare rapidă”, care permite depășirea cât mai rapidă, în funcție de natura produsului, a zonei de cristalizare maximă, având drept efect faptul că temperatura produsului în toate punctele sale – după stabilizarea termică – este menținută fără întrerupere la valori egale cu sau mai mici decât –18 °C și

— care sunt comercializate astfel încât să indice că ele posedă această caracteristică.

Înghețata nu este considerată „aliment congelat rapid” în înțelesul prezentei directive.

(3) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor comunitare cu privire la:

(a) organizarea comună a piețelor în domeniile agriculturii și pescuitului;

(b) igiena veterinară.

Articolul 2

Numai produsele definite la articolul 1 alineatul (2) pot să poarte denumirile prevăzute la articolele 8 și 9.

Articolul 3

(1) Materiile prime utilizate pentru fabricarea alimentelor congelate rapid trebuie să fie de calitate bună, originală și comercială și să prezinte gradul necesar de prospețime.

(2) Prepararea produselor care trebuie tratate și congelarea rapidă pot fi efectuate fără întârziere, cu ajutorul unui echipament tehnic corespunzător, astfel încât să se reducă la minimum modificările chimice, biochimice și microbiologice.

Articolul 4

Mediile criogene a căror utilizare în contact direct cu alimentele congelate rapid este autorizată, cu excepția tuturor celorlalte, sunt următoarele:

— aerul;

— azotul;

— anhidrida carbonică.

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot să mențină până la 31 decembrie 1992 legislațiile interne care autorizează utilizarea ca mediu criogen a diclorodifluorometanului (R 12).

Criteriile de puritate pe care trebuie să le îndeplinească aceste medii criogene sunt stabilite la nevoie de procedura prevăzută la articolul 12.

▼B

Articolul 5

(1) Temperatura alimentelor congelate rapid trebuie să fie stabilă și menținută, în toate punctele produsului, la –18 °C sau mai scăzută, eventual cu scurte fluctuații în sus de maximum 3 °C în timpul transportului.

(2) Cu toate acestea, în conformitate cu bunele practici de păstrare și de distribuție, sunt admise toleranțe la temperatura produsului în timpul distribuției locale și în vitrinele de vânzare către consumatorul final, în următoarele condiții:

(a) aceste toleranțe nu trebuie să depășească 3 °C;

(b) ele pot, totuși, să atingă 6 °C în frigiderele pentru vânzarea către consumatorul final, dacă și în măsura în care statele membre decid acest lucru. În acest caz, statele membre aleg temperatura în funcție de rotația stocurilor sau a produselor în comerțul cu amănuntul și informează Comisia cu privire la măsurile luate, indicând motivele care le justifică.

Comisia va reexamina toleranța prevăzută la prezentul punct în funcție de evoluțiile tehnice și va prezenta, dacă este necesar, propuneri Consiliului, înainte de 1 ianuarie 1993.

(3) În termen de opt ani de la notificarea prezentei directive, statele membre pot, pentru distribuția locală, să autorizeze toleranțe care pot merge până la 6 °C.

Articolul 6

(1) Statele membre:

(a) se asigură că echipamentele utilizate pentru congelarea rapidă, antrepozitare, transport, distribuție locală și vitrinele de vânzare sunt apte să garanteze respectarea cerințelor prevăzute de prezenta directivă;

(b) efectuează, prin sondaj, un control oficial al temperaturii alimentelor congelate rapid.

(2) Statele membre se abțin să ceară ca, în vederea sau cu ocazia comercializării alimentelor congelate rapid, respectarea dispozițiilor alineatului (1) să fie atestată de un certificat oficial.

Articolul 7

Alimentele congelate rapid destinate să fie livrate consumatorului final trebuie să fie ambalate de către fabricant sau de către ambalator în preambalaje corespunzătoare care le protejează împotriva contaminărilor exterioare microbiene sau de altă natură și împotriva uscării.

Articolul 8

(1) Directiva 79/112/CEE se aplică produselor care intră sub incidența prezentei directive și destinate să fie livrate ca atare consumatorului final, precum și restaurantelor, spitalelor, cantinelor și altor colectivități similare, cu următoarele condiții:

(a) denumirea de vânzare trebuie să fie completată de mențiunea sau mențiunile următoare:

în limba spaniolă: „ultracongelado” sau „congelado rapidamente”;

în limba daneză: „dybfrossen”;

în limba germană: „tiefgefroren” sau „Tiefkühlkost” sau „tiefgekühlt” sau „gefrostet”;

▼B

în limba greacă: „βαθείας κατάψυξης” sau „ταχείας κατάψυξης” sau „υπερ- κατεψυγμένα”;

în limba engleză: „quick-frozen”;

în limba franceză: „surgelé”;

în limba italiană: „surgelato”;

în limba olandeză: „diepvries”;

în limba portugheză: „ultracongelado”;

▼A1

în limba finlandeză: „pakastettu”;

în limba suedeză: „djupfryst”;

▼A2

în limba cehă: „hluboce zmrazené nebo hluboce zmrazená nebo hluboce zmrazený”;

în limba estoniană: „sügavkülmutatud sau külmutatud”;

în limba letonă: „ātri sasaldēts”;

în limba lituaniană: „greitai užšaldyti”;

în limba maghiară: „gyorsfagyasztott”;

în limba malteză: „iffriżat”;

în limba poloneză: „produkt głęboko mrożony”;

în limba slovenă: „hitro zamrznjen”;

în limba slovacă: „hlbokozmrazené”;

▼M2

în limba bulgară: „бързо замразена”;

în limba română: „congelare rapidă”;

▼B

(b) indicarea termenului de valabilitate minim trebuie să fie însoțită de indicarea perioadei în care produsele congelate rapid trebuie să fie antrepozitate de către destinatar și de indicarea temperaturii de păstrare și/sau a echipamentului de păstrare necesar;

(c) etichetarea oricărui aliment congelat rapid trebuie să conțină o mențiune care să permită identificarea lotului;

(d) eticheta oricărui aliment congelat rapid trebuie să conțină o comunicare clară de genul „a nu se recongela după decongelare”.

Articolul 9

(1) Etichetarea produselor definite la articolul 1 alineatul (2) și care nu sunt destinate să fie livrate consumatorului final și nici restaurantelor, spitalelor, cantinelor și altor colectivități similare conține numai următoarele mențiuni obligatorii:

(a) denumirea de vânzare completată în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) litera (a);

(b) cantitatea netă exprimată în unitate de masă;

(c) o mențiune care să permită identificarea lotului;

(d) numele sau denumirea și adresa fabricantului sau ambalatorului sau a unui vânzător stabilit în interiorul Comunității.

(2) Mențiunile prevăzute la alineatul (1) trebuie să figureze pe ambalaj, recipient sau pe o etichetă aplicată acestora.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor comunitare mai detaliate sau mai cuprinzătoare în materie de metrologie.

▼B

Articolul 10

Statele membre nu pot, pentru motive legate de caracteristicile lor de fabricare, de ambalarea sau de etichetarea lor, să interzică sau să restrângă comercializarea produselor definite la articolul 1 alineatul (2) și conforme cu prezenta directivă și cu măsurile luate pentru aplicarea ei.

Articolul 11

Modalitățile referitoare la prelevarea eșantioanelor, la controlul temperaturii alimentelor congelate rapid și la controlul temperaturii din mijloacele de transport și din mijloacele de antrepozitare și de stocare sunt stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 12, înainte de expirarea unui termen de douăzeci și patru de luni de la notificarea prezentei directive.

▼M1

Articolul 12

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, înființat în temeiul articolului 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 ([1]), denumit în continuare „comitetul”.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE ([2]), cu respectarea dispozițiilor articolului 8.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

▼B

Articolul 13

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive. Ele informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Aceste măsuri trebuie:

— să admită, cel târziu la optsprezece luni după notificarea ([3]) directivei, comerțul cu produsele conforme cu prezenta directivă;

— să interzică, cel târziu la douăzeci și patru de luni după notificarea directivei, comerțul cu produsele neconforme cu prezenta directivă.

(2) În ceea ce privește vitrinele pentru vânzarea către consumatorul final, statele membre pot, în termen de opt ani de la notificarea prezentei directive, să mențină legislațiile existente în momentul aplicării prezentei directive.

În acest caz, statele membre informează Comisia cu privire la aceasta, indicând motivele care le justifică decizia.

Articolul 14

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

([1]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1.
([2]) Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, 17.7.1999, p. 23).
([3]) Prezenta directivă a fost notificată statelor membre la 10 ianuarie 1989.